

Sygn. akt III KK 241/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

w sprawie **M.B.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 lipca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego,

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej zawartego w
pkt VIII orzeczenia o karze łącznej grzywny i w tym zakresie
umarza postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wydał w dniu 29 lutego 2016 r, w sprawie o sygn. II K 2/16, wyrok łączny i przyjmując, że M.B. był skazany między innymi prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt II K 596/06, za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym czasie przed

dniem 4 czerwca 2005 r., na karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 10 zł (pkt 4 części wstępnej wyroku);

- Sądu Rejonowego w Z. z dnia 27 lutego 2008 r., w sprawie o sygn. akt II K 288/07 za czyny:

a) z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od sierpnia 2005 r. do września 2005 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 40 zł.,

b) z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od sierpnia 2005 r. do września 2005 r. na krę 2 lat pozbawienia wolności;

c) jako karę łączną orzeczono karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 5 części wstępnej wyroku),

na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone w wyżej opisanych sprawach o sygn. akt II K 596/06 Sądu Rejonowego w M. oraz o sygn. akt II K II K 288/07 Sądu Rejonowego w Z. i orzekł w stosunku do M.B. jedną karę łączną grzywny w rozmiarze 250 stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł. (pkt VIII wyroku).

Wyrok łączny nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 18 marca 2016 r.

Kasację od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. II K 2/16, wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny w trybie art. 521 k.p.k. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej zawartego w punkcie VIII orzeczenia o karze łącznej, na korzyść skazanego M.B., zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na połączeniu w pkt VIII wyroku kar jednostkowych grzywny orzeczonych wobec M.B. wyrokami Sądu Rejonowego w M. o sygnaturze akt II K 596/06 i Sądu Rejonowego w Z. o sygnaturze II K 288/07, podczas gdy kary te objęte zostały wcześniej wyrokiem łącznym z dnia 29

listopada 2010 r. Sądu Okręgowego w Z. o sygn. akt II K 145/10, który uprawomocnił się w dniu 3 lutego 2011 r., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.". Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i o umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)

Słusznie podnosi skarżący, że w sprawie wystąpiła ujemna przesłanka procesowa stanowiąca bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Sąd Okręgowy w S., zaskarżonym wyrokiem łącznym połączył bowiem kary grzywny orzeczone wobec M.B. wyrokami Sądu Rejonowego w M. o sygn. akt II K 596/06 i Sądu Rejonowego w Z. o sygn. II K 288/07, pomimo że kary te objęte zostały wcześniej prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 listopada 2010 r. o sygn. akt II K 145/10 i wymierzona została skazanemu łączną kara grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 40 zł.

Z uwagi więc na to, że postępowanie o wydanie wyroku łącznego, co do tych samych kar jednostkowych tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone, zaszła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zawartego w pkt VIII orzeczenia o karze łącznej grzywny i umorzenia postępowania w tym zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

as